

stitucija ima razvijenu službu zaštite arhivske građe, a razvija i široku suradnju sa sličnim i drugim institucijama u zemlji i van nje.

O svemu tome te o ostalom govori se već u uvodnom dijelu spomenute publikacije, u kojoj su pojedine cjeline napisali B. Lekić, M. Jovović, B. Bojović, J. Popović, M. Milenković i D. Popović. Sâm je materijal u knjizi podijeljen u nekoliko cjelina. U prvoj »Arhiv Jugoslavije« — ukratko je ocrtan povijesni put od ideje formiranja do osnivanja Arhiva te od osnivanja do danas, s prikazom sadašnjeg stanja te ustanove. Poglavlje »Arhivska građa« podijeljeno je na period Kraljevine Jugoslavije, na vrijeme rata od 1941—1945, na socijalističko doba, na porodične i lične fondove i na zbirke. »Informisanje, korištenje i publikovanje arhivske građe« naslov je poglavlja u kojem se govori o sistemu informiranja, o čitaonici, o biblioteci, o publiciraju i o kulturno-povijesnoj djelatnosti. Poglavlje »Tehničke zaštite arhivske građe« sadrži podatke o radu na konzervaciji i restauraciji, o mikrofilmiranju i o knjigovežnici. Materijali u poglavlju »Pregled fondova i zbirka Arhiva Jugoslavije« razvrstan je na period Kraljevine Jugoslavije te na razdoblje socijalističke Jugoslavije. U posebnom poglavlju je »Bibliografija publikacija Arhiva Jugoslavije«. Na kraju je objavljeno više desetaka faksimila dokumenata i fotografija.

Ovaj mali vodič Arhiva Jugoslavije vrlo je svrshodna publikacija — knjiga koja svojim sadržajem na pristupačan a opet seriozan način upoznaje zainteresarane s osnovnim pitanjima koja su vezana uz Arhiv Jugoslavije. Ne samo strana već i naša znanstvena i stručna (pa i šira) javnost ima sada mogućnost da preko brzih i korisnih informacija koje pruža to djele lakše pride istraživačkim akcijama u samome Arhivu Jugoslavije, te da se lakše snade u bogatom materijalu koji ta institucija posjeduje.

P. Strčić

PETAR ČIMBUR, »NATJECANJE ZA GRB«, Zagreb, 1982.

Heraldika je u nas zanemarena oblast, a tako i veći dio pomoćnih historijskih nauka. Ipak, grb nije rijetka pojava u našem životu; vezana je uz simbole pojedinih gradova i naselja, radnih organizacija, sportskih udruženja, itd. Štoviše — kao da u organizacijama i institucijama za to ima sve više interesa da se i kroz grb istakne suština njihova postojanja i djelovanja. Međutim, rijetka su u nas djela koja govore o heraldici ili pak o pojedinim dijelovima grboslovlja. Zbog toga je tim interesantniji pokušaj publiciste Petra Čimbura da u svojoj knjizi »Natjecanje za grb« (Zagreb 1985, str. 123, sa više tabli slika) dade svoje iskustvo u vezi sa svojim radom na grbovima. Naime, stjecajem okolnosti P. Čimbur je ušao u rijetku kolotečinu — on je autor niza grbova, bilo da ih je sâm nekome ponudio na uporebu, bilo da je izrada grba od njega naručena, ili pak sudjelovao u natječaju za izradu grba. Na živ, publicistički način opisao je u više poglavlja svoje sudjelovanje u natjecanjima, te je iznio podatke o tome kako je došlo do toga da radi grbove za više gradova u Jugoslaviji. Čimburovi grbovi odnijeli su na natječajima niz pobjeda — na primjer, njegova idejna rješenja danas su grbovi Tivta, Budve, Knjaževca, Smederevske Palanke, Crikvenice, Gospića, Sušakgrada, Krka, Tetova, itd. (ti i drugi grbovi u knjizi su reproducirani u boji).

Iako Čimburova knjiga nema znanstveni karakter, ipak je vrijedan prilog našem znanju o heraldici; svojim nekovencionalnim sadržajem sasvim sigurno će pridonijeti tome da i šira publika shvati kako je heraldika i rad oko nje i na njoj zapravo seriozan posao, isto tako kao što su značajne oblasti rada i ostale pomoćne historijske znanosti arhivistika, diplomatika, sfragistika, genealogija, itd.

P. Strčić